

'boic, formiguer', *sequerada, sequeral, secrí, †sequerí, sequerol, sequerós, sequerut, †sequija, sequillo, sequilla, assecar, assecador, secador, assecament, dessecar, dessecable, dessecació, dessecament, dessecant, dessecat, dessecatiu, dissecar, dissecable, dissecatiu, dissecatori, ensequir, ensequer, ensec* (vegeu supra), *ensecar, ressecat, ressecar, ressecament, ressecada, ressec, ressecor, ressequir, eixecar, aixecar, eixec, eixequina, xiquina, sequina, exsicació, exsiccant, eixecallar, exsecar, dessecallar, etsecallar, es-secar, ecsecar, etsecador, etsequerador, etsecada, secabasses, sequesamors, cop(-en)-sec* [n. 1].

Séc, V. segar

SECA, 'la casa on es batia moneda', de l'ár. hispànic *sákka* (abreujament de *dár as-sákka* 'casa de la moneda'), variant de l'ár. *sikka* 'rella d'arada', 'punxó per marcar la moneda', 'moneda' (der. de *sakk* 'cavar'). □ 1ª doc: 1366.

En un doc. de Perpinyà «ante domum vocatam *la Seccha*» i altres cinc testimonis, des de 1366 fins a 1410. «Ordenació de les coses que són necessàries en tota *seca* Primo, mestre --- fonedor qui sàpia ffondre --- a connexença del mestre --- Com lo mestre voldrà ffondre argent ---», i veg. la resta d'aquesta ordenació de la *seca* de València, de 1417, BDC xxiv, 112, i les definicions de la *seca* i del mestre de *seca*, ibid, pàgines 111, 108. El DAG en dóna cites des de 1416, i AlCM des de 1390, però no existeix, i menys en cat., el significat de 'motllo de batre moneda' que AlCM suposa, per un malentès etimològic. En lèxics, des del de rims de JMarc, i des d'OPou: «la *seca*: argyrocopium».

D'igual origen: it *zecca* i cast. CECA [1511, en doc. escrit a Sicília], DCEC/DECH. Els vocabularis hispanoaràbics registren *sakka* RMa, i *ceq* PAlc en el sentit de 'moneda', que també es troba en altres fonts vulgars (Dozy, Suppl. 1, 666a; Dozy-Eng, Gloss, 251). La frase de la *Seca a la Meca* i la *Vall d'Andorra* s'explica perquè es tracta de dos paratges remots i cèlebres, i perquè la *Seca*, indret també poc accessible al foraster, venia a tomb com a rima de *Meca*; ja en JRoig: «ha prou cassat / lo món cercant, / e traspassant / per *ceca* y *Meca*, / la Vila *seca* / e vall d'Andorra, / volta d'En Torra / ---» (Spill, 6137).

DERIV.: *Sequí* [1388, AlCM; 1634, DAG]: de l'ár. *sikkí* 'classe de moneda' (Lane, Freytag), del mateix origen, it. *zecchino*, cast *cequí*

Seca, secabasses, secada, secador, secái, secalenc, V. sec Secalma, V. sègol Secall, secaller, secallí, secalló, secallós, secallut, secament, secanall, V. sec Secança, V. seguir Secanell, secanella, secaner, secanet, V. sec Secant, V. segar i sec Secany, secanyós, secar, secardí, secardinenc, secaresa, †secarra, secarrauna, secarull, secat, secatiu, secatris, V. sec Secció, seccionar, V. segar Secció, V. cedir Secla, V. sèquia Seclar, V. cercle Seclé, V. sègol i cercle Seclé, V. serclat Secundari, secundina, V. segon (SE-

GUIR) *Secor, V. sec Secorrar, secorrell, V. socarrar Secórrer, secorrim, secors, V. socórrer (CÓRRER) Secreació, V. cerndre Secrest, secrestació, secrestar, secreste, V. segrestar*

SECRET i derivats ja se'n tracta a CERNDRE (II, 681a9-19). Alguns suplement. «Nathana tramès missatge *secret* a una abadessa de un honrat monestir --- que li trametés dues dones d'orde l'endemà --- cor ella volia anar a ella a dir algunes paraules», Llull (*Blanq*, NCI 1, 125.25); «en altra casa *secret*a era lo Crucifici, on --- estaven en oració --- pregant Déu e parlant de Déu» (id. id II, 82.8). Com a adj. també figura en Desclot, i l'InvLC en dóna cites documentals des de 1313. 15 «Aquesta terra amarga / --- enlaira el seu perfum, *secret* com la pregària / ---» (Màrius Torres, 1940 (veg. PREGAR). Substantivat, ja ross. 1396.1 Pl. 'calaixets dissimulats: «la archimesa ---; los *secrets*: abditum; los caxonets ---», OPou (*ThPu*, 114). Un *secret* a la costa de Mallorca és un 'amagatall de contraban' (un a *La Pedrissa* de Deià) *La secreta* 'la comuna' ja B de Maldà (*Coll. B V*, 78); «pareix --- una *segreta* o escusat públic», MGadea (*T. del Xè* I, 107). *Secretament* adv., *Blanq* II, 251.18. *Secretal* adj. emfàtic ant. 20 «engenrat en les cèl·lules *secretals* de la penssa», Fc de la Via, ms. S. xv, EUC xx, 86.43: *Secretari* [«s de l'aljama» a. 1299, InvLC]; «lo *secretari*. qui està a *secretis*», OPou (*ThPu*, 160) *Secretaria* [1335, *InventariLC*].

1 «El *secret* del nunci» frase feta indicant un fet que hom creu, ingènuament, ocult, quan ja gran part de la gent se'n ha adonat; usada per Narcís Oller en una narració i per molts. Recomanable com a més expressiva i preferible a «un *secret* a crits», que han assajat alguns calcant el castellà i quevedesc «un *secreto* a voces».

Secretor, secretori, V. cerndre Secsó, V. sacsar Secta, sectari, sectarisme, V. seguir Sector, V. segar Secució, V. seguir Secudida, -dura, secudiment, secudir, V. percuir Secuestrar, V. segrestar Secular, secularitat, secularitzar, -tzació, V. segle †Secum, V. sec Secundar, secundari, -ària, secundina, secundioritat, secunditat, V. seguir Securitat, V. seguir Secutida, secutr, V. percuir Secutri, V. sèver Sed, V. set

SEDA, potser del ll. SAETA 'pèl o cerra de porc, de cavall etc.', 'sedeny o pèl de canya de pescar', que a l'Edat Mitjana s'hauria aplicat al fil de seda, judicant per les llengües romàniques; mot d'etimologia poc estudiada i mal establerta, etimologia incerta, si bé es tracta d'una explicació versemblant, la menys hipotètica de les proposades, però subjecta a serioses objeccions, que obliguen a pensar en un origen diferent, potser del sànscrit o d'alguna altra llengua oriental. □ 1ª doc: 1249.

«--- Carga de goma, 2 s, 2 drs; carga de *seda*, 2 s, 2 drs» així acaba en la Lleuda de Cotlliure la llista de les mercaderies que es paguen per carga, continua: «drap de França, la peça, 4 drs; ---» (RLR 1v,